

Motion till riksdagen 2007/08:Ju331

**av Solveig Hellquist och Maria Lundqvist-
Brömster (fp)**

”Skolk” från fängelser

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda hur man ska komma till rätta med problemet att dömda inte infinner sig på anstalterna för att avtjäna sina straff.

Motivering

Den 26 juli 2006 lämnades in en skriftlig fråga till dåvarande justitieminister Thomas Bodström med anledning av en artikel i tidningen Dagbladet. Av artikeln framgick att 100 dömda personer aldrig dykt upp på två anstalter – Ljustadalen och Viskan – utanför Sundsvall. Frågan till ministern var vilka åtgärder han ämnade vidta för att dömda brottslingar ska infinna sig hos kriminalvården och avtjäna sina straff.

Ministern svarade sammanfattningsvis att om en fängelsedömd person befinner sig på fri fot innebär det att domstolen bedömt risken för att denne ska avvika eller på annat sätt undandra sig straff eller fortsätta sin brottsliga verksamhet inte är så stor att det finns anledning att hålla personen häktad. Om en person inte inställer sig i tid ska polisen efter begäran från kriminalvården förpassa vederbörande till anstalt eller häkte. Om den dömda inte anträffas ska personen i fråga efterlysas i hela landet och frågan om så kallad internationell efterlysning prövas.

Bodström menade att det var av avgörande betydelse för allmänhetens tilltro till rättssystemet att personer som dömts till fängelse verkligen avtjänade sina fängelsestraff. Hans övertygelse var att vårt rättssystem fungerar i detta avseende. Han avsåg att hålla sig fortsatt underrättad om utvecklingen på detta område.

Återigen kan vi under rubriken ”Många skolkar från fängelset” i Dagbladet den 1 oktober 2007 läsa att 94 brottslingar håller sig undan för att slippa

Fel! Okänt namn på

straff. Det handlar då enbart om anstalterna Viskan och Ljustadalen i Väster-norrland. Man kan med rätta fråga sig hur många som "skolkar" från fängelsestraffet i hela landet.

Av reportaget framgår att det i samtliga fall handlar om personer som dömts till kortare frihetsstraff och släpps fria i väntan på att skrivas in på anstalt. "Skolket" från anstalterna innebär också administrativa bekymmer för personalen. Eftersom många anstalter är fullbelagda kan det vara svårt att hitta en plats när personen i fråga väl dyker upp. De flesta infinner sig dock förr eller senare. En del kommer efter bara några dagar. Det finns också exempel på personer som hållit sig undan i fem år då preskriptionstiden gått ut. Den som håller sig undan från anstalten löper ingen risk att det blir pålägg på straffet.

Den säkerhetsansvarige på anstalten i Ljustadalen tror att det rör sig om tusentals dömda i landet som inte avtjänar sina straff. Han menar att "larmsystemet" är byråkratiskt, vilket gör att det kan ta veckor och månader innan något händer. Anstalten anmäler den som inte infunnit sig till frivårdsmyndigheten, som i sin tur kontaktar polisen som i sin tur göra en utredning innan personen i fråga kan efterlysas.

Ovan beskrivna förhållande torde skapa allvarlig misstro hos allmänheten samtidigt som dömda inte heller kan ta vårt rättssystem på allvar. Därför är det av vikt att utreda hur man kommer till rätta med detta missförhållande.

Stockholm den 4 oktober 2007

Solveig Hellquist (fp)

Maria Lundqvist-Brömster (fp)